

društvene vijesti

Studij farmacije u Splitu

Kemijsko-tehnološki fakultet u Splitu (KTF) i Medicinski fakultet u Splitu (MF) dobili su dopusnicu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa za zajednički integrirani preddiplomski i diplomski studij *Farmacije* koji kreće od akademske godine 2010/11. Studij traje pet godina (deset semestara, 300 ECTS), a završetkom studija stječe se akademski naziv *magistar/ra farmacije*.

Izobrazba farmaceuta je u skladu s europskom smjernicom/direktivom 2005/36/EZ. Studij je kompatibilan i usporediv s programi-

ma Farmaceutsko-biokemijskog fakulteta u Zagrebu i uglednih europskih visokih učilišta i visokih učilišta susjednih država kao što su: Université de Genève, Švicarska, Universität Wien, Austrija, Universa v Ljubljani, Slovenija, Univerzitet u Beogradu, Srbija, Univerzitet u Sarajevu, Bosna i Hercegovina.

Suradne ustanove ovog studija su Hrvatsko farmaceutsko društvo, Hrvatska ljekarnička komora, Agencija za lijekove i medicinske proizvode i Ljekarna Splitsko-dalmatinske županije.

Svečana sjednica Vijeća studija farmacije upriličena prigodom dobivanja dopusnice (od lijeva na desno: prof. dr. sc. Ivan Pavić, rektor Sveučilišta u Splitu, prof. dr. sc. Igor Jerković, voditelj studija (KTF) i doc. dr. sc. Darko Modun, zamjenik voditelja studija (MF))

prikazi knjiga

Zoran Gomzi

Kemijski reaktori (drugo izdanje)

HINUS d. o. o. Zagreb
ISBN 953-96731-8-6; Urednik: Hrvoje Zrnčić;
Recenzenti: Egon Bauman, Marin Hraste, Želimir Kurtanjek;
Lektorica: Ivančica Čurić; 520 stranica; Cijena: 120,00 kuna

U svojim povremenim razmišljanjima o znanstvenome i stručnom izdavaštvu iz područja kemijskoga inženjerstva na hrvatskom jezi-

ku (vjerojatno isto vrijedi i za ostale, tzv. "male" jezike) nametalo mi se ponajprije pitanje smisla takva posla. Jer – smatrao sam – naklada od koju stotinu primjeraka nipošto ne može financijski opravdati trud uložen u sastavljanje udžbenika na našem jeziku, posebice što ima tako krasnih knjiga na sveprisutnom engleskom. Nisu li strani udžbenici savršeni, i neće li naše publikacije skupljati prašinu po mračnim magazinima naših izdavača? Nije li napokon bolje, ako nas unutarnji nagon i dobri običaji akademskoga svijeta već tjeraju na pisanje, objaviti tekst na internetu i riješiti problem uz znatno manje para.

Na sreću, drugo izdanje udžbenika "Kemijski reaktori" Zorana Gomzija svjedoči da je čak i u ograničenjima maloga potencijal-